

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3952/2547

พนักงานอัยการประจำศาลจังหวัดธนบุรีโจทก์ บริษัทหิมาลัย (ไทยธาดา) จำกัดผู้ร้อง นายละอ อ่อนแก้ว จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 36, ป.อ. มาตรา 98, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 91, พ.ร.บ.ทางหลวง พ.ศ. 2535 มาตรา 61, พ.ร.บ.ทางหลวง พ.ศ. 2535 มาตรา 73, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 91

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้ผู้ร้องจะยื่นคำร้องขอคืนรถยนต์บรรทุกของกลางภายในกำหนดระยะเวลาตาม ป.อ. มาตรา 36 แต่การที่ผู้ร้องพิมพ์หมายเลขทะเบียนรถยนต์บรรทุกของกลางในคำร้องผิดพลาด เป็นเหตุให้ศาลชั้นต้นไต่สวนแล้วมีคำสั่งยกคำร้องนั้น เป็นความผิดของผู้ร้องเองไม่อาจถือว่ามีความผิด พิเศษที่จะขยายระยะเวลายื่นคำร้องขอคืนรถยนต์บรรทุกของกลางให้แก่ผู้ร้องได้ ทั้งระยะเวลาขอคืนทรัพย์สินที่ศาลมีคำสั่งรับตาม ป.อ. มาตรา 36 ไม่อาจขยายออกไปเป็น 5 ปี ตาม ป.อ. มาตรา 98 (4) ซึ่งเป็นอายุความล่วงเลยการลงโทษสำหรับจำเลยผู้ที่ยังไม่ได้รับโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดได้ การที่

คำพิพากษา

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอคืนรถยนต์บรรทุกของกลางใหม่เมื่อพ้นกำหนด 1 ปี นับแต่วันคำพิพากษาถึงที่สุดจึงเกินกำหนดระยะเวลาตาม ป.อ. มาตรา 36 คดีสืบเนื่องจากศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, 91 พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. 2535 มาตรา 61, 73 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 91 รับรถยนต์บรรทุกหมายเลขทะเบียน 82-0761 สระบุรี และรถพ่วงหมายเลขทะเบียน 82-0906 สระบุรี ของกลาง ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ร้องเป็นเจ้าของรถยนต์บรรทุกของกลางที่ศาลสั่งให้รับและมีได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดของจำเลย ขอให้ส่งคืนรถยนต์บรรทุกของกลางแก่ผู้ร้อง ศาลชั้นต้นตรวจคำร้องแล้ว มีคำสั่งให้ยกคำร้อง ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน ผู้ร้องฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อวันที่ 15 มกราคม 2542 ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, 91 พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. 2535 มาตรา 61, 73 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 91 รับรถยนต์บรรทุกหมายเลขทะเบียน 82-0761 สระบุรี และรถพ่วงหมายเลขทะเบียน 82-0906 สระบุรี ของกลาง อันเป็นทรัพย์สินซึ่งจำเลยได้ใช้ในการกระทำความผิด คดีถึงที่สุดตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น วันที่ 28 กันยายน 2542 ผู้ร้องยื่นคำร้องขอคืนรถยนต์บรรทุกของกลาง ศาลชั้นต้นไต่สวนแล้วมีคำสั่งยกคำร้องเนื่องจากตามคำร้องผู้ร้องขอคืนรถยนต์บรรทุกหมายเลขทะเบียน 80-0761 สระบุรี ซึ่งเป็นคนละคันกับรถยนต์บรรทุกของกลาง วันที่ 12 ตุลาคม 2543 ผู้ร้องยื่นคำร้องขอคืนรถยนต์บรรทุกของกลางเป็นคดีนี้ซึ่งพ้นกำหนด 1 ปี นับแต่วันคำพิพากษาถึงที่สุด ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของผู้ร้องมีว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องขอคืนรถยนต์บรรทุกของกลางในกำหนดหรือไม่ ผู้ร้องฎีกาปัญหาข้อนี้ว่าผู้ร้องเคยยื่นคำร้องขอคืนรถยนต์บรรทุกของกลางภายในกำหนดระยะเวลาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 36 แต่ศาลชั้นต้นมี

คำสั่งยกคำร้องเนื่องจากผู้ร้องพิมพ์หมายเลขทะเบียนรถยนต์บรรทุกของกลางในคำร้องผิดพลาดเป็นหมายเลขทะเบียน 80-0761 สระบุรี กรณีถือว่าเป็นพฤติการณ์พิเศษ อายุความจึงต้องขยายออกไปเป็น 5 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 98 (4) เห็นว่า แม้ผู้ร้องเคยยื่นคำร้องขอคืนรถยนต์บรรทุกของกลางภายในกำหนดระยะเวลาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 36 แต่การที่ผู้ร้องพิมพ์หมายเลขทะเบียนรถยนต์บรรทุกของกลางในคำร้องผิดพลาดเป็นเหตุให้ศาลชั้นต้นไต่สวนแล้วมีคำสั่งยกคำร้องนั้น เป็นความผิดของผู้ร้องเองไม่อาจถือว่ามีความผิดพิเศษที่จะขยายระยะเวลายื่นคำร้องขอคืนรถยนต์บรรทุกของกลางให้แก่ผู้ร้องได้ ทั้งระยะเวลาการขอคืนทรัพย์สินที่ศาลมีคำสั่งรับตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 36 ไม่อาจขยายออกไปเป็น 5 ปีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 98 (4) ซึ่งเป็นอายุความล่วงเลยการลงโทษสำหรับจำเลยผู้ที่ยังไม่ได้รับโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดได้ การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องขอคืนรถยนต์บรรทุกของกลางใหม่เมื่อพ้นกำหนด 1 ปี นับแต่วันคำพิพากษาถึงที่สุด จึงเกินกำหนดระยะเวลาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 36 ฎีกาของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น" พิพากษายืน

องค์คณะ

ทองหล่อ โฉมงาม · ปรีดี รุ่งวิสัย · เฉลิมศักดิ์ บุญยงค์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) — deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3952/2547>